

Заради войскаръ разбойникъ (хайдугинъ,) който на всакий денъ се молилъ, затова и не съ оуби отъ дѣвола.

Имало єдинъ воинъ такъ и силенъ човекъ, живеалъ при Царскій пѣтъ съсз негову дрѣжина, и ѡвиралъ човѣщю. кой минѡвали ѡ тамъ, ама ималъ єдна докра набка, се молилъ сєкій денъ на пресвѣтѣ Богородица, и читалъ Богородице дѣво: оуби єдинъ денъ преминалъ єдинъ дѣховникъ, прозорливъ, и фанале го и мѡ ѡбрали се що ималъ, а той ги молилъ, да го заведаѣтъ на войводатаимъ, и рєклъ имъ: Оакамъ, съ негѡ да говоримъ, и го завеле тогавамъ рєклъ авѣа (ѡтєцъ) Оокери сѣте твой дрѣжина; и той заповѣдалъ, и се собралє, пакъ рєклъ ѡтєцъ: ѡщє єдинъ нє ма ѡвѣсз, поглєдали, и видѣли защо не мало тоа, що чини измєтъ на воиводатаимъ, викали го, а той нє щѣлъ, и дошєлъ, и катѡ видѣлъ дѣховника, фаналъ, да се заврѣща, воалса, чинаше знаки вѣснѣющєса и не смєалъ да приєлѣзи при дѣховника. Тогава мѡ рєклъ ѡтєцъ: заклинамъ тє оуби имє Господа нашегѡ Исѡса Хрїста, да кажєшь, кой си ты; и що мѣслишь, да чинишь тѣвѣ съсз твоѣ чорваджѣа; ѡговара онъ: я не самъ човєкъ, а ми самъ дѣвола прѣтенъ ѡ сатанѣ, да чѣвамъ тоа човєкъ, и да имамъ грижа, акѡ прѣйде нєкой денъ, да се не моли на Богомѣтеръ, да го оубиємъ, да мѡ зємемъ дѣшѣта, да а носимъ оуби вѣчна мѡка за ради неговъ грѣхъ. До сегѣ 14 години, каквѡ мѡ чинимъ измєтъ, и радихъ, да го ѡстаѣвимъ кєзъ молѣтва нєкога и не могѡхъ, и не ѡстаѣви ни єдинъ денъ кєзъ молѣтва Богорєдичина, а ми се молєше сєкій денъ на Богородица съсз оумилєнїє и смирєнїє, и нѣзина сила нє даѣа,